

Testování exekutivních funkcí je z mnoha důvodů velmi obtížné.

V praxi dochází k situacím, že používané standardní neuropsychologické testy neodhalí poškození exekutivních funkcí, které je v reálném životě zcela zjevné. Cílem předloženého výzkumu proto bylo ověřit jednu z možností přiblížení testování exekutivních funkcí reálnému životu a tím přispět ke zlepšení jejich diagnostiky.

V realizovaném výzkumu byly porovnávány výkony skupiny 19 osob s dysexekutivním syndromem a kontrolní skupiny 19 zdravých osob. Probandi byli zkoumáni ve dvou testových situacích, v klidu (standardní testování) a v zátěži hlukem (reálných podmínkách). V obou testových situacích byly použity identické testy programu NEURO-2, a to KIQ, PMRE, GO/NO-GO, LISEQ, HANOI a NATE.

Zatímco v testech PAARE, LISEQ a NATE nebyl vliv hluku na výkon u obou skupin prokázán, v testech KIQ a HANOI došlo u osob s dysexekutivním syndromem v zátěži hlukem ke zhoršení. V případě testu KIQ bylo toto zhoršení statisticky významné. I přesto ale nebyly v posledních dvou zmiňovaných testech nalezeny signifikantní rozdíly mezi výkony zdravých osob a osob s dysexekutivním syndromem. Jako nedostatečně citlivá se ukázala použitá verze testu GO/NO-GO, neboť tento test neposkytl žádné relevantní výsledky.

Obecně lze konstatovat, že zdravé osoby ve srovnání s osobami s dysexekutivním syndromem dosáhly celkově při testování lepších výsledků. U skupiny osob s dysexekutivním syndromem nebyl u většiny testů prokázán negativní vliv hluku na jejich výkon. Přesto se domníváme, že testování exekutivních funkcí v podmínkách podobných běžnému životu by mohlo být nápomocné při zlepšení diagnostiky poškození těchto funkcí.